

Сутність та особливості здійснення рейдерства

Северін М.І.

студент 1 курсу спеціальність «Менеджмент», ДДУВС

Соломіна Г.В.

*науковий керівник, к.е.н., доцент кафедри економічної
та інформаційної безпеки, ДДУВС*

Рейдерство, в сучасному розумінні, знищення компанії і перерозподіл її власності та корпоративних прав, з'явилося у США в 60-70-х роках ХХ століття. Найпершим рейдером, за оцінками спеціалістів, став Джон Рокфеллер, засновник Standart Oil, який різними способами скуповував акції своїх конкурентів для зміцнення і процвітання власного бізнесу ще наприкінці ХІХ століття.

Вітчизняне рейдерство умовно можна поділяється на два періоди: перший - початок 90-х років до 2000 року (підприємства захоплювали відверто кримінальним шляхом, досить часто із застосуванням фізичного насильства); другий період, започаткований 2000 року, триває донині і характеризується напівзаконним загарбанням підприємств, більш легальними методами боротьби та активним протистоянням рейдерству.

Рейдери - це команда висококваліфікованих спеціалістів із захоплення фірми або із перехоплення управління за допомогою навмисне розіграного бізнес-конфлікту. Умовно їх поділяють на наймані структури, що працюють під егідою великої бізнес-структури, та на «вільних авантюристів» - незалежні команди.

Основна мета рейдерства - приборкання великого бізнесу, великих фірм, підприємств, захоплення значних площ, земельних ділянок, обладнання і нерухомості.

У сьогоденних умовах спеціалісти поділяють рейдерів на білих і чорних. Перші діють методом корпоративного шантажу в рамках чинного законодавства. Другі, для отримання результату використовують кримінальні методи (захоплення, підробка документів, реєстрація компаній на підставних осіб, підкуп силових структур, чиновників, суддів і судових виконавців, фізичне усунення невігідних осіб) [3].

Виділяють наступні способи захоплення фінансових установ: скупівля акцій; проведення додаткової емісії; банкрутство; реприватизація; шантаж; силове захоплення; фіктивне банкрутство.

Загальна методологія проведення рейдерського захоплення має наступний вид: *Збір інформації* → *Атака* → *Протистояння* → *Легалізація рейдера* → *Результати та підсумки захоплення* [1]

Про рівень рейдерства в Україні та його вражаючі масштаби свідчать наступні факти:

- в Україні діє щонайменше 40-50 спеціалізованих рейдерських груп, які складаються з досвідчених юристів та економістів;
- рейдерство набуло в Україні системного характеру. Кількість захоплень сягає 3000 на рік;
- результативність рейдерських атак – понад 90 %;
- за експертною оцінкою, щорічний обсяг сегмента поглинань і злиттів (без приватизації) становить понад 3 млрд. дол. США;
- середньостатистична норма прибутку рейдера в Україні, за експертними оцінками, становить близько 1000%;
- українське рейдерство має відчутну кримінальну складову: протиправні дії чиняться із залученням збройних формувань, а подекуди – навіть співробітників правоохоронної системи [2].

Універсального способу захисту підприємства від рейдерства немає. Утім, шанси рейдера на успішну атаку значно знижуються, якщо власник вчасно вибудує кілька ліній оборони, ретельно структурує систему власності, розробить способи прийняття рішень.

Практика показує, що найефективнішим від захоплення підприємства рейдерами є захист превентивного характеру. Його стратегічна мета - максимальне підвищення вартості захоплення підприємства для того, щоб зробити атаку рейдерів нерентабельною, а отже - недоцільною. Відповідно власникові необхідно здійснити заходи, щоб перевести інтерес потенційного рейдера із площини корпоративного захоплення на цивілізований механізм об'єднання та поглинання. Для цього слід провести системну реструктуризацію бізнесу, що дасть змогу створити таку систему володіння і управління найбільш привабливих активів, яка зробить захоплення рейдерами підприємства нерентабельним бізнесом.

1. Рейдерство в Україні.- [Електронний ресурс]. – Режим доступу.- https://ti-ukraine.org/wp-content/uploads/2016/11/raider_attacks_-_ti_ukraine_ukr.pdf

2. Щорічна аналітична доповідь Президента. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу. -<http://old.niss.gov.ua/monitor/juli/1.htm>.

3. Захист бізнесу від зовнішніх і внутрішніх посягань. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу. -<http://www.dynasty.lviv.ua/parts/bz/index.php>.

Квест як форма активного навчання

Симонова Г.М.

курсант 413 взводу факультету №3

Одеського державного університету внутрішніх справ

Литовських М.О.

курсант 413 взводу факультету №3

Одеського державного університету внутрішніх справ

Шелехов А.О.

науковий керівник, завідувач кафедри адміністративної діяльності

ОВС та економічної безпеки Одеського

державного університету внутрішніх справ

к.ю.н. доцент

Сучасна педагогічна діяльність у більшості вищих навчальних закладах побудована таким чином, що студент за невеликий проміжок часу змушений оволодіти значним обсягом навчального матеріалу. Окрім того, що особа повинна зберегти у пам'яті отриману інформацію, вона зобов'язана вміти нею апелювати та використовувати на практиці. Основною метою сьогоденного висококваліфікованого викладача є не лише надання освітніх послуг, а підготовка майбутніх професіоналів до практичної діяльності, надання можливості творчого переосмислення та систематизації отриманих знань та навичок, можливості реалізації здібностей. В арсеналі у такого викладача є багато методик та тактичних схем, які допомагають у вирішенні поставлених завдань. Одним із специфічним та мало використовуваним методом активного навчання є технологія освітніх квестів.

Квест за первинним значенням – це пошук, предмет пошуку, пошук пригод. У міфології та літературі поняття «квест» спочатку тлумачилось як один із способів постановки сюжетної лінії – пригоди героїв до визначеної мети скрізь подолання перешкод. Освітній квест, у